

Amics de la Sardana

Maig 1976

C. Comerç, 4 - Vilanova i la Geltrú

**de l'Agrupació
Excursionista
TALAIA**

**PARLAMENT FET EL DIA 25 D'ABRIL, EN LA PROCLAMACIO DE LA
PUBILLA DE LA SARDANA DE VILANOVA, D'AQUEST ANY,
PRONUNCIAT PEL COMPANYY I ESCRIPTOR ORIOL PI DE CABANYES**

Amics: ens hem trobat aquí, avui, per celebrar un nou Dia Universal de la Sardana. Un dia que hauria de simbolitzar, com simbolitza la mateixa sardana, la germanor, el respecte mutu, la tolerància entre parers contraposats, únics pilars fonamentals on s'hauria de sostenir una autèntica pau ordenada sota un mateix compàs col·lectivament acceptat. En aquest Dia Universal, la sardana com a dansa tradicional entre les dances tradicionals de Catalunya, deixa de ser un esdeveniment festiu purament local per a ser una dansa que s'ofereix en tot el seu senzill i tan repetit simbolisme als altres pobles del món com a alternativa pacífica i de germanor al caos de la guerra i les bombes nuclears, a la mecanització que tendeix a anul·lar tots els valors humans, a l'egoisme que imposa la seva llei, a la voluntat de poder que pretén destruir les diferències humanes per la força.

La sardana és, doncs, en aquest sentit, una dansa universal. No es pot ser mai, però, universal oblidant els propis antecedents, les pròpies característiques, la pròpia realitat que ens ha configurat. L'universalisme autèntic no ve a ser el mateix que el cosmopolitisme alegre i frívol dels mateixos patrons culturals, estiguin o no estiguin de moda a París, Nova York o Londres. El veritable sentiment universalista passa, sempre, per les pròpies essències, les més genuïnes, les nostres, les de sempre que es van transformant a partir del que sempre s'ha estat per a arribar a ser el que s'ha estat sempre. La germanor, així, aquest universalisme sense trampes ni mixtificacions, ni oblits ni desercions, només es podrà construir, sempre tan dificultosament, a partir del respecte per les diverses particularitats, els diferents contrastos i matisos que no fan sinó mútuament enriquir-nos.

(segueix)

Això s'ha dit ja en més d'una ocasió, així com també que no podem renunciar, no admetem la renúncia, a res del que ens és essencial. I entre allò a què no gosem, no volem renunciar, romàntics que som!, obstinats i tossuts que som!..., hi a la sardana. Això també és cosa sabuda, i de molts anys enrera; no d'ara. Sovint, però, ens hem adonat de com la sardana era despullada de tot el seu sentit més arrelat a la consciència del poble, de com era reduïda a un pur joc de carrer dels catalans, a una forma d'esplai que encara permetia si molt convenia d'atorgar als catalans (que de les pedres en fan pans) les virtuts, o els vicis, mercantilistes i gasius de la raça jueva. Sovint això passava. Com a molt era lloada des d'un balcó amb les tòpiques cites del poema de Maragall, amb l'accent posat en la lloança de la seva perfecció formal, en el seny que la regia com a característica genuïna catalana. Per als sardanistes, per a una immensa majoria de sardanistes del nostre país, la sardana, tanmateix, era alguna cosa més: era i és la manera d'empalmar amb un passat que potser ens ha estat amagat, la manera de sentir-nos agermanats sota les tempestes, la manera de cridar calladament, la manera d'arrelament dolorós a la nostra realitat. Una manera, doncs, de reafirmar-nos.

I any rera any, aquesta afirmació de final de ballada, aquest plebiscit continuat que ha possibilitat tantes i tantes coses que fa anys no haguéssim pogut ni somniar, han anat celebrant-se. Feta pel poble i per al poble, la sardana era tothora, malgrat tot, una dansa supervivent: la part visible de l'"iceberg" del que som globalment, tothora una dansa segura i serena en els passos que calia anar donant per arribar a la plenitud del desenvolupament de la col·lectivitat de què era expressió, una dansa conscient i oberta a tots els braços, una dansa lliure. Però per a això ha hagut de sortejar nombrosos perills i paranys. Un de ells, la de ser reduïda a un pur "folklore" en allò que d'inoperant i museístic té aquesta paraula. Perquè l'autèntic folklore, no ho oblidéssim, és la cultura que tradicionalment ha anat configurant el poble, segons els seus interessos i al llarg d'un procés històric determinat. Però cap cultura nacional no és mai un patrimoni estàtic que s'ha de conservar, sinó un llegat cultural que s'ha d'anar engruixint i fent dia rera dia, millorant el que ja hi ha i creant nous models d'expressió musical o artística. Per altra banda, però, potser la festivalització de la sardana, el considerar-ne només els seus aspectes tècnics i formals, com tota festivalització d'alguna cosa com és la consciència col·lectiva, hagués provocat a la llarga la seva desaparició. Aquesta supervivència, en definitiva, és també la nostra supervivència. Una supervivència tan difícil i durament sostinguda amb tant d'esforços que gairebé se'ns fa incompreensible.

Per això, avui, en què nosaltres hauríem desitjat de manifestar el nostre desig que aquesta supervivència no era del tot possible sense la convivència, la lliure acceptació de les idees, i la superació de tots els recels i els traumes

Assemblea Extraordinària de Socis

Tal com s'havia anunciat, el passat dia 24 d'abril, tingué lloc l'assemblea general extraordinària de socis d'Amics de la Sardana, que començà, en segona convocatòria, a dos quarts de nou del vespre.

Com a principal punt a tractar hi havia el de l'elecció de nou president, que va recaure en la persona del fins ara secretari Salvador Butí i Papiol.

La nova junta d'Amics de la Sardana queda, doncs, des del passat dia 24, i fins d'aquí a quatre anys, tal com segueix:

President: Salvador Butí

Vicepresident: M.ª Carme Barceló

Secretari: Jaume Dallà

Tresorer: Isabel Romeu

Vocals: Sílvia Bremon, Francesc Fraire, Antoni Segarra, Xavier Capdet, Xavier Garcia, Jordi Brull, Manuel Prats, Blanca Forgas.

Audició del mes de Maig

Serà el dissabte dia 15, a les vuit del vespre,
i serà interpretada per la cobla Sitgetana.

Celebrarem la primavera amb
la Sardana de la Ginesta.

(Ve de la pàgina anterior)

que encara en nosaltres mateixos ha provocat, tants anys després d'una lluita fratricida; avui en què haguéssim volgut recolzar la iniciativa del nostre alcalde de sol·licitar l'amnistia per als delictes d'intencionalitat política, voldríem que la sardana estigués present en el seu esperit no solament a les nostres places sinó a les places i carrers de tot el món. I que si aquest any no hem pogut encara tenir-lo, l'any vinent celebréssim aquest Dia Universal de la Sardana amb els horitzonts més oberts, més clars i més nets, i que aquesta fos per sempre més una jornada oberta a totes les iniciatives per al millorament material i espiritual de la nostra societat i de totes les altres societats, sense reticències ni recels; i en definitiva que aquesta jornada fos en endavant una festa de la convivència, de la pau i de la llibertat.

R A P R A

Recreo, 67 · Tel. 8934198
VILANOVA I LA GELTRU

Servei de reparació
de calentadors a
gas totes marques

Abonaments anuals

TEIXITS

R I E R A

Teixits per a vestir
i decorar
la vostra llar

Rbla. Caudillo, 20
Tel. 893 02 15

Botiga Maria Rosa

- CERÀMICA
- JOGUINES
- COSES DIVERTIDES

Sta. Eulàlia, 5 - Tel. 8932691 - Vilanova i la Geltrú

Festa de Sant Jordi

Com ja ve essent tradicional, la nostra Entitat celebrà la diada de Sant Jordi amb una audició de sardanes, que amenitzà La Principal del Camp, patrocinada per la Caixa d'Estalvis del Penedès.

Aquest any, aquesta diada, no solament a la nostra ciutat sinó arreu de Catalunya es va viure més intensament que mai, amb profunda emoció, a causa de la sortida del diari AVUI, després de 37 anys de carència de la veu catalana a la premsa diària. Aquell dia, i els successius, les edicions s'esgotaren a primera hora del matí.

Eren innumbrables les persones que, als kioscos i a la mateixa Redacció del Diari feien cues per tenir-lo. Era l'impacte que feia damunt milers i milers de catalans de bona llei l'aparició del diari en la nostra llengua, sense necessitat de troduir. Es van viure unes hores belles, molt belles, en què parlava el cor dels catalans que, a la fi, veien que podien expressar-se en català. Es notava en el llenguatge, en els ulls.

Beneït Dia del lluitador Sant Jordi que ens ha portat l'espasa noble de la lletra impresa que tant ha d'ajudar la nostra gent, grans i per damunt de tot petits per a aprendre i dominar la llengua que ens ha estat vedada!

Diada Universal de la Sardana

Com cada any, l'últim diumenge d'abril va celebrar-se la Diada Universal de la Sardana, que, com a acte cultural té la proclamació de la Pubilla de la Sardana de Vilanova. Aquest any s'ha fet per setena vegada. La designació va recaure en la senyoreta Montserrat Marcer Guinovart, i com a acompanyants les senyoretas Adela Sierra i García i Roser Loras i Moreno.

Per tal d'escollir-les es va reunir un jurat compost per sardanistes de les diverses agrupacions vilanovines relacionades amb la sardana.

Des d'aquest butlletí felicitem les pubilles.

Guia dels Aplecs de la Sardana de Catalunya

Com cada any l'Obra del Ballet Popular ha editat la Guia dels Aplecs de la Sardana de Catalunya. En tenim a la disposició de tots els socis que ho desitgin uns quants exemplars. Cal passar els dilluns, dimecres i divendres de vuit a dos quarts de deu del vespre pel nostre local social.

Magatzems

SANT JORDI

amb el segell característic
dels preus més reduïts

VISITEU

Magatzems SANT JORDI
i segur que comprareu

Carrer General Yagüe, 4 (junt a la Plaça del Mercat)

La Sardana de l'Any

El passat dia 24 d'abril, va tenir lloc a la ciutat de Tarragona la V Nit de la Sardana, acte organitzat per Ràdio Tarragona i el Casal Tarragoní i que representa la final d'un concurs destinat a premiar la sardana millor de les estrenades durant l'any i a la qual se li atorga el títol de "La Sardana de l'Any".

Les finalistes han sofert unes tandes eliminatòries per diferents emissores, les quals, encapçalades per Ràdio Joventut de Barcelona, emeten programes dedicats a informació sardanista i que reben els vots dels oïents.

Les deu sardanes finalistes fóren:

Maria Pilar, de Pere Fontàs

A les noies de Sabadell, de Josep Auferil

Maria Teresa, de Josep Maria Bernat

A En Pep de la tenora, de Ricard Viladesau

Himne a Lloret, de Jaume Cristau

Bella inspiració, de Francesc Safont

Premià, joia del Maresme, de Lluís Buscarons

La Flama de la Sardana, de Tomàs Gil Membrado

Un bell somni, de Carles Santiago

Verd de pi, blau de mar, de Rafael Ferrer.

Hi van intervenir les cobles Ciutat de Barcelona i Ciutat de Girona.

Les sardanes premiades van ser:

Premi a la crítica: Verd de pi, blau de mar, de Rafael Ferrer.

Sardana de l'any: Maria Teresa, de Josep Maria Bernat

Activitats de la Colla Sardanista Volerany

28 de març.— Matí: Concurs a Valls. Cobla Reus.

4 d'abril.— Matí i tarda: Aplec a Canyelles. Cobles La Principal de Cassà de la Selva, La Principal de Llagostera i Selvatana.

11 d'abril.— Matí: Concurs a Barcelona (Llars Anna Gironella de Mundet). Cobla Montjuïc.

19 d'abril.— Matí i tarda: Aplec a Odena. Cobles: Bages, La Principal del Vallès i La Principal de Collblanc.

24 d'abril.— Assistència a Tarragona als actes de la "V Nit de la Sardana".

President: Salvador Eutí - Secretari: Jaume Dallà

CAMISERIA

CALSERRA

Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92

TEIXITS

BAIG

LES NOVETATS
DEL MOMENT

Carrer de l'Aigua, n.º 28

ELECTRICA

CAMPILLO

Aigua - Gas - Electricitat

VILANOVA I LA GELTRU
Ancora, 8 - Tel. 893 14 26

Tel. 893 07 77

Articles per a regal
Porcellana - Ceràmica

Especialitat
l·listes de Noces

Rbla. Caudillo, 33 bis
Vilanova i la Geltrú